

SłomVital – nowe rozwiązanie wspomagające rozkład resztek poźniwnych

Gleby Polski są ubogie w próchnicę i ciągle obserwowany jest spadek jej zawartości. Dlatego ważne jest każde źródło materii organicznej wprowadzanej do gleby, która po procesach przemiany będzie stanowiła ten cenny składnik siedliska roślin uprawnych. Z punktu widzenia rolniczego przy zmniejszającym się pogłowiu zwierząt hodowlanych to pozostawianie na polu słomy i resztek poźniwnych po zbiorze roślin uprawnych wyrasta na główne źródło materii organicznej dla gleby. Jednak aby słoma i resztki poźniwne stały się cenną próchnicą muszą przejść szereg przemian o charakterze fizykochemicznym. Głównymi wykonawcami tych przemian są mikroorganizmy – przede wszystkim bakterie tlenowe. Aby procesy przemian przebiegały sprawnie pierwszym parametrem do poprawy jest zmiana stosunku węgla do azotu, który w przypadku słomy zbóż osiąga niekorzystną wartość na poziomie 80-100:1. Osiągnięcie korzystniejszej relacji tych składników jest możliwym do uzyskania poprzez dostarczenie do gleby, a najlepiej na mającą się rozłożyć materię, azotu. Jednak to nie wszystko. Procesy rozkładu powodują uwalnianie jonów HCO_3^- , które są źródłem zakwaszenia gleby i przyczyną wypłukiwania z niej wapnia. Zatem drugim składnikiem, który należy uzupełniać jest łatwo przyswajalny wapń, który moderuje procesy mineralizacji i poprawia warunki rozwoju korzystnej mikroflory glebowej. Prowadzenie przemian biochemicznych przez mikroflorę glebową wymaga obecności niektórych mikroelementów – głównie tych związanych z przemianą związków azotowych: manganu i molibdenu. Ich obecność pozwala mikroorganizmom glebowym na samo zaspokojenie się w niezbędne ilości azotu przy zmniejszonym zapotrzebowaniu na jego inne zewnętrzne źródła. Wszystkie te składniki zawiera nowe rozwiązanie do przyspieszenia mineralizacji słomy i resztek pozbiorczych jakim jest produkt **SłomVital**. Zastosowanie go bezpośrednio po zbiorze rośliny uprawnej i płytkie wymieszanie resztek poźniwnych z glebą (dla zachowania warunków tlenowych) pozwala na szybką mineralizację tychże resztek, odzyskanie z nich jak największej ilości składników pokarmowych i udostępnienie dla gleby cennych związków humusowych, które odpowiadają za buforowość gleby, czyli możliwość akumulowania przez nią wody i składników pokarmowych.

Rośliny	Masa składników w kg/t słomy				
	Azot (N)	Fosfor (P_2O_5)	Potas (K_2O)	Wapń (CaO)	Magnez (MgO)
Zboża	6,2	2,5	12,2	3,5	1,0
Kukurydza	8,0	4,6	21,6	5,6	2,5
Rzepak	7,2	3,0	20,2	15,6	1,3

SŁOMVITAL